

SANCTI|| IOANNIS|| DAMASCENI OPERA,||

Johannes <Damascenus>

Parisiis, 1577

De Dei glorificatione: & quòd eum glorificare ac sanctificare oporteat: & quòd eos, à quibus glorificatur, ipse quoque vicißim glorificet. cap. lxxxii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71880](#)

PARALLELORVM • LIB. I.

48

A accepta commoda, animi officio Creatore, ob ea, quæ vitæ nostræ exitiosa sunt, aci sibi-
mus? Illudne minimè consideramus, quod non omnia ventris nostri causa procreata sunt:
verum ea quidem alimenta, quæ nobis destinata sunt, prompta omnibusq; nosa sunt, quod-
libet autem eorum, quæ creata sunt, propriam quandam in creatione rationem explet?

A Deo malum ortum trahere, impium dictu est: quandoquidem nullum contrarium ex Impiu est
contrario oritur. Nam nec vita mortem parit, nec caligo lucis origo est, nec morbus sani- discrēma-
tatis efficiens est. Quid igitur dicimus? Nempe quod malum nostra vita atque animata es- la à Deo
sentia est, sed affectio in anima, cum virtute pugnans, quæ quidem non aliunde in ignauis oriū.
oritur, quam quod à bono prolapsi sunt. Quocirca nihil est quod malum extrinsecus circu-
spicias: verum se quisque vitij, quo laborat, authorem esse agnoscat.

B Nihil ex omnibus, quæ à Deo condita sunt, frustra factum est.

Non natura ipsa motionum per se mala est, verum motionum anima depravatio impe- Chryst.
tus animæ, tanquam Vitiosas & perturbatas cœcitations, traduxit. Siquidem artifex ele- Elegantib
gantem atque concinnam & modulatam citharam compegit. At qui pulsant, non eodem similitu-
modo fides ferunt, sed ab eadem cithara alius hymnum, alius autem blasphemiam sonat. dine offe-
ritur, Non quod in fidium natura perueritas insit: sed quod pulsantium inficta instrumentum dit Deum
labefactet.

Quod mala supererantur, in causa est hominum segnities. Cum enim dormirent homi-
nes, inquit Christus, venit inimicus, & seminavit zizania in medio tritici.

C Omnia ea quæ fecit Deus, bona effect, ut qui rerum omnium scientiam habeat. Nam Mat. 13.
C nec iustus iniusti quicquam facere queat, nec probus quicquam mali: quemadmodum nec Euseb.
peritus qui cnam imperit. Cum itaque Deus & iustus, & bonus, & peritus sit, necesse est
eum nec iniusti nec mali quicquam fecisse.

Vnico voluntatis nuto Deus, quicquid vult, ex nihilo creat: ut qui solus sempiterus, Didymi.
solus principij expers, solus denique & essentia & voluntate simplex sit.

DE DEI GLORIFICATIONE: ET QVOD

eum glorificare ac sanctificare oporteat: & quod eos à quibus glorifi-
catur, ipse quoque vici ßim glorificet. CAP. LXXXII.

D IXIT Dominus ad Moysen & Aaron: Quia non credidistis Num. 20.
mihi, ut sanctificaretis me coram filiis Israël, non introducetis
hos populos in terram, quam dabo eis.

Ego glorificantes me glorificabo: qui autem contemnunt 1. Reg. 2.
me, erunt ignobiles.

Confitebor tibi Domine in toto corde meo. Laudans in- Ps. 9. 114.
uocabo Dominum: & ab inimicis meis saluus ero. Qui timetis Dominum, 21.
laudate eum, &c. Benedicat Dominum in omni tempore: semper laus eius in
ore meo, &c. Psallite Deo nostro, psallite: psallite regi nostro, psallite. Im- 29.
mola Deo sacrificium laudis: & redde Altissimo vota tua. Sacrificium laudis
honorificabit me: & illic iter, quo ostendam ei salutare Dei. Jubilate Deo om- 46. 49.
nis terra: psallite nomini eius, quoniam suave. Confiteantur tibi populi Deus, 134.
confiteatur tibi populi omnes. In Ecclesiis benedicite Deo, Domino de fon- 66.
tibus Israël. Regna terræ cantate Deo: psallite Domino. Memor fui Dei, & 68.
delectatus sum, &c. Misericordias Domini in æternum cantabo. In genera- 67. 76.
tione & generatione, &c. Bonum est cōfiteri Domino: & psallere nomini tuo, 88.
Altissime. Venite, exultemus Domino, jubilemus Deo salutari nostro. Can- 91.
tate Domino canticum nouum: cantate Domino omnis terra. Afferte Domi- 94. 66.
no patriæ Gentium, afferte Domino gloriam & honorem. Exaltate Domi- 28.
num Deum nostrum: & adorate scabellum pedum eius. Jubilate Deo omnis 98.
terra, seruite Domino in lætitia. Benedic anima mea Domino, & omnia quæ 99.
intra me sunt, nomini sancto eius. Benedicte Domino omnia opera eius: in 102.
omni loco dominationis eius benedic anima mea Domino. Confitemini Do- 105.

D. IOANN. DAMASCENI

mino, & inuocate nomen eius. Quis loquetur potentias Domini? auditas faciet omnes laudes eius? Laudatio eius manet in seculū seculi. Laudate pueri Dominum, laudate nomen Domini. Non mortui laudabunt te Domine, neque omnes qui descendunt in infernum. Tibi sacrificabo hostiam laudis: & nomen Domini inuocabo. Laudate Dominum omnes gentes: laudate eum omnes populi. Psallite nomini eius, quoniam saue, &c. Laudate Dominum, quoniam bonus est psalmus, &c.

Pro. 7. Honora Dominum, & potens eris: præter eum autem neminem timueris.

Esa. 8. Dominum exercitum sanctificate: ipse paucor vester, ipse terror vester. Et si in ipso fiduciam habueritis, erit vobis in sanctificationem. Cantate Domino canticum nouum: laus eius ab extremis terræ. Pro eo quod non recordatus es **G** mei, nec cepisti me in cor tuum, ego quoque te videns, negligam.

Hier. 13. Date Domino Deo vestro gloriam, antequam contenebrescat, & antequam offendant pedes vestri ad montes caliginosos.

Dan. 2. Sit nomen Dei benedictum ex hoc nunc & usque in seculum: quia sapientia & fortitudo eius sunt.

Sap. 16. Prauenire oportet Solem ad gratias Deo agendis: & ad ortum lucis eum adorare. Vivers & in columnis laudabit Dominum.

Ecli. 32. Benedic Dominum qui fecit te, & qui inebriat te bonis suis. Benedicte Dominum in omnibus operibus suis, date nomini eius magnificentiam, & contemnimi in laude eius, in cantibus labiorum, & in citharis.

1. Pet. 3. Dominum Christum sanctificate in cordibus vestris.

Esa. 6. Dei inhabitatio in hoc sita est, ut quispiam Deum per recordationem in seipso fixum habeat.

Hilare. Hilarem ac moeroris expertem anima statum hymnorum consolationes largiuntur.

Creatoris. gloria illustra, in quo creata sunt omnia, tam visibilia, quam invisibilia, tam principatus, quam potestates, & si que sunt aliae ratione praeditæ, atque omni appellatione præstantiores, naturæ.

Deum agnoscamus. Creatorem adoremus, Domino seruiamus, patrem ac nutricium nostrum gloria afficiamus, bene de nobis meritum amemus: vitæ nostræ, tum præsentis, tum futuræ, authorem vereamur, neque unquam ipsius cultum & adorationem intermittamus.

Quo sacrificio Deus potissimum delocetur. Sacrificium laudis tibi perfecto, atque ab omni cogitate alieno, Deo offeramus, qui corpore a sacrificia minime postulas, in quibus qui copiosiores sunt, superiores ferunt, sed à puro animi affectu proficiscendent confessionem: que quidem omnibus iis, qui volunt, ex aequo presto est.

Dei sapientia meminisse oportet, quam spiritum ducere.

Chrys. Pietatis argumentum est, assiduum diuinarum rerum curam gerere, ac crebris precibus Deum placare.

Deus in iste colitur. Deum honestis actionibus venerare, sermonibus lauda, mente cole.

nō autem dignis digna gratia referri possunt. Neque enim fieri potest, ut hos vicissim gignamus.

DE EXPOSTULATIONE: ET QVI CVM
Deo expostularint. CAP. LXXXIII.

Iob. 7.

ON in seculum viuam, ut patienter feram. Discede a me. Vana enim est vita mea. Quid est homo, quia magnificas eum? aut quid apponis erga eum cor tuum? Visitas eum diluculo: & subito probas illum. Visquequid non dimittis me, ut glutiam saliuam meam? Peccavi: quid faciam tibi, ô custos hominum? Quare posuisti me contrarium tibi, & factus sum mihi meti ipsi grauis? Quare non tollis peccatum meum? & quare non auferis iniuriam meam?

Silotus